Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ПИШЕМО КНИГУ

КОМСОМОЛ КІРОВОГРАДЩИНИ — XXV з'їздові КПРС

ВЛКСМ

Компаніївський район

● В рядах комсомольської організації — 2114 членів ВЛКСМ. 1354 з них трудяться на різних ділянках виробництва.

● 1200 молодих трудівників району мають середню і вищу освіту, 500 — спеціалісти народного господарства.

● 259 нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Ударник-1974».

● За досягнення високих виробничих показників, активну участь у суспільно-політичному житті за роки нинішньої п'ятирічки 15 юнаків і дівчат нагороджено високими урядовими нагородами.

● Тракторист колгоспу імені Ілліча Віктор Лукін, трактористка колгоспу імені Дзержинського Алла Ніколенко, водій колгоспу «Україна» Ростислав Стельмах, кіномеханік Першотравенського сільського Будинку культури Василь Полтавський за 4 роки виконали плани дев'ятої п'ятирічки. Вони нагороджені почесним знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».

МИ — ГОСПОДАРІ ЛАНУ

ДОСВІД

Все менше часу лишається до відкриття партійного форуму.

Прикладом творчої ініціативи, вмілої організації соціалістичного змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС служать комсомольські організації спецгоспу імені Тельмана, Лозуватської майстерні райоб'єднання «Сільгосптехніка», районної друкарні, райлікарні, району електромереж та вчительської комсомольської організації Червоновершської середньої школи. Тут постійно дбають про зростання професійної майстерності молодих виробничників, виховують у кожної молодої людини почуття господаря своєї країни.

Результати ми постійно бачимо у праці і навчанні членів ВЛКСМ. Тракторист колгоспу імені Ілліча Віктор Лукін за успішне виконання планів дев'ятої п'ятирічки здобув право бути сфотографованим біля святині нашого народу — прапора Перемоги. Цієї ж честі удостоєні учень Червоновершської середньої школи Віктор Білан і учениця ветеринарного технікуму Наталка Проценко. Їхні здобутки — відмінне навчання.

Там, де молодь об'єднана в самостійні трудові колективи, найсильніший пульс трудового суперництва. Комсомольсько-молодіжні колективи Лозуватської майстерні райоб'єднання «Сільгосптехніка» та районної друкарні вже рапортували про виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Молодь району бере активну участь у змаганні за звання кращих за професією. Серед правофлангових — Олена Донченко, трактористка колгоспу імені Фрунзе. Чотири роки її трактор ЮМЗ-6 працює без ремонту. На кошти, зекономлені Оленою, можна придбати нового трактора!

Відзначились спілчани і на заготівлі кормів. На заклик новомиргородців за короткий час молоді виробничники райоб'єднання «Сільгосптехніка» заготовили 30 тонн очерету. Комсомольці райлікарні для спецгоспу імені Дзержинського скосили близько 20 тонн очерету. По-ударному працювали на заготівлі болотних трав трудівники спецгоспу імені Тельмана.

Я не даремно кілька разів назвала комсомольську організацію спецгоспу імені Тельмана. Досвід її по організації трудового виховання молоді відомий далеко за межами району. Пам'ятаєте, слухачі політгуртка цієї організації, ідучи назустріч 30-річчю Перемоги, виступили з патріотичним починанням — працювати під девізом: «Знаменній даті — 15 ударних тижнів!».

Бюро райкому та обкому комсомолу схвалили починання і закликали всі комсомольські організації району та області наслідувати тельманців.

ПРОБЛЕМИ

Вміння, професійна майстерність передовиків змагання — ще не стали, на жаль, надбанням кожного. Та і важко досягти цього, бо у нас ще мало комсомольсько-молодіжних колективів, особливо на тваринницьких фермах. Вирішили: в міру можливостей створювати комсомольсько-молодіжні групи.

Не завжди ми задоволені і самою організацією змагання. Комітети первинних комсомольських організацій спецгоспу імені Дзержинського, машинолічильної станції, побуткомбінату не добились дієвості трудового суперництва.

ЗАВДАННЯ

В нинішньому році відбулися пленуми райкому комсомолу, на яких розглядали питання про завдання комсомольських організацій району по розгортанню соціалістичного змагання серед молоді за успішне завершення п'ятирічки та про організацію гідної зустрічі XXV з'їзду КПРС.

Див. 2 стор.

ЗА КАЛЕНДАРЕМ 1976-го

На Олександрійському електромеханічному заводі шириться соціалістичне змагання за право називатись колективом імені XXV з'їзду КПРС. Активну участь у ньому бере і наша комсомольсько-молодіжна бригада по ремонту штампів механічного цеху, яку очолює комуніст Олександр Рудченко.

За підсумками трудового суперництва дев'яти місяців ми вибороли перше місце серед молодіжних колективів підприємства. Не знижуємо високих темпів роботи і зараз, коли на трудовому календарі липень 1976 року (про виконання завдань дев'ятої п'ятирічки ми рапортували ще в червні минулого року, ознаменувавши цим 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна).

Найбільший вклад у загальний успіх зробили слюсарі-інструментальники Сергій Іщенко, Олександр Рудченко, Володимир Іванов.

Хорошим раціоналізатором виявив себе Вячеслав Жорняк. Впровадження у виробництво його раціпропозицій дало змогу зекономити більше тисячі карбованців.

А. КЛИМЕНКО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади механічного цеху електромеханічного заводу.
м. Олександрія.

КОМСОМОЛЕЦЬ АНАТОЛІЙ КОМАР ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ З ЛАВ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ПРАЦЮЄ ТОКАРЕМ В ПЕРШІЙ ТРАКТОРНІЙ БРИГАДІ КОЛГОСПУ «УКРАЇНА» НОВГОРОДКІВСЬКОГО РАЙОНУ. ВИГОТОВЛЯЄ ЗАПЧАСТИНИ ДЛЯ РЕМОНТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ. ЯКІСНО ВІДРЕМОНТОВАНІ ЙМ ВУЗЛИ, ПРАЦЮЮТЬ НАДІЙНО.

На фото: А. КОМАР.

Фото І. КОРЗУНА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI № 148 [2096]. ● ЧЕТВЕР, 11 грудня 1975 р. ● Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д.І. Чижевського

ШІСТЬ ЧЕРВОНИХ ЗІРОК

СТЕНД «Переможці соціалістичного змагання «25 ударних декад — XXV з'їзду КПРС» побачиш відразу, переступивши поріг прохідної. Члени комсомольсько-молодіжного колективу фрезерувальників Володимира Бадова проходять повз нього із почуттям гордості і радості: напроти напису на стенді: «Цех № 2. Бригада механічного обробітку платиків» — шість червоних зірок. У першій декаді червня, другій та третій — липня, першій — серпня, третій — вересня, другій — жовтня бригада добивалася найвищого виробітку і ставала переможцем у змаганні на честь партійного форуму серед колективів заводу.

А напередодні Жовтневих свят у другому цеху почули приємну новину: бригада Володимира Бадова виборола третє місце у соціалістичному змаганні за три квартали завершального року серед комсомольсько-молодіжних колективів підприємств Кіровоградщини і відзначена грамотою обкому ЛКСМ України. Молоді трудівники вже виготовили понад план 5238 комплектів платиків, що на 430 більше, ніж передбачали за рік.

Групкомсорг бригади Людмила Васильєва ці успіхи пояснює насамперед тим, що всі члени колективу живуть однією метою: вибороти право називатися комсомольсько-молодіжною бригадою імені XXV з'їзду КПРС, право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

— Найголовніше, — підкреслює Л. Васильєва, — що, ставши на трудову вахту на честь форуму комуністів, ми досягли взаємозамінності, тобто, кожен член колективу освоїв усі суміжні професії. Є в нас хороша традиція: робочий день починаємо на п'ять хвилин раніше. Ні. Ми не стаємо за верстати. Збираємося разом і підбиваємо підсумки роботи за минулий день, бригадир Володимир Бадов ставить завдання на наступний. Це допомагає нам перевиконувати щозмінні плани.

Першими, ще на початку року, право здавати продукцію з особистим клеймом добилися комсомолки Зінаїда Воскобойникова та Валентина Федор'єва, потім — Алла Остапенко, Тетяна Щербакова, Тетяна Лифар, Людмила Степанюк, Юрій Чередниченко.

— Зобов'язання виконаємо, — запевняє групкомсорг. — І наш внесок у Рапорт з'їзду буде вагомим.

Ю. СТОРЧАК.
м. Кіровоград.
завод тракторних гідроагрегатів.

КІМНАТА НАСТАВНИКІВ

ВЖЕ протягом кількох років на Олександрійському авторемонтному заводі новачкам обов'язково призначають учителя-наставника.

Нині 121 кадровий робітник шефствує над молодими.

Але життя вносить свої корективи. Нині вже і наставникові важко без спеціальних теоретичних знань. Зважаючи на це, партком разом з комітетом комсомолу і створили на підприємстві «Кімнату наставників».

Просторе світле приміщення оформлене стендами, плакатами, фотовиставками, на столах — технічна література, цікаві новинки про досягнення науки і техніки, з досвіду наставництва передових підприємств нашої країни. Тут узагальнено досвід відомих робітничих педагогів міста, передовиків п'ятирічки, ударників комуністичної праці В. П. Тихончука, О. С. Клочкова, О. К. Конограя, О. П. Вигинського та інших.

На видному місці висить розклад занять та перспективної роботи ради наставників. Дбайливо виготовлено фотостенди: «Наставництво на заводі», «Наставник — той, хто навчає не тільки професії, а й життю».

Голова ради наставників Петро Володимирович Кузін показує «Положення про заводську раду наставників», «Положення про присвоєння звання «Кращий цех по роботі з молоддю», «Кращий наставник молоді».

Безумовно, «Кімната наставників» на авторемонтному підприємстві у гірничому місті Олександрії заслуговує на увагу. Вона стала методичним центром важливого руху.

Є. ХАЛАБЕРДА.

XXV з'їзду КПРС

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Ці пленуми поставили перед молодими компаніївцями чітку програму дій. Подарунки з'їзду готують і робітники, і колгоспники, і учні. Тому одним з головних завдань, що стоять перед комсомольцями району, є ще ширше розгортання змагання на честь з'їзду в кожній організації району як у виробничій, так і в учнівській.

В цьому може значно допомогти «Комсомольський прожектор» — орган не лише сатиричний. Він має стати і трибуною передового досвіду. А в районі — 27 його штабів і 45 постів. Потрібно налагодити роботу районного штабу «КП», підвищити оперативність рейдів-перевірок, котрі проводять «прожектористи».

Зараз проходить укрупнення колгоспів. І це ставить свої завдання. В одні організації вливаються «нові» комсомольці, інші втрачають свою «самостійність», перетворюючись з колгоспних у відділкові. Ми намагаємося досягти того, щоб рівень їхньої організаторської роботи не лише не зменшився, а й посилився.

В. СУХА,
перший секретар Компаніївського райкому комсомолу.

СТЕЖКА НА КОСОГІР

Ой, як їй хотілося б прийти у чисте світле приміщення, одягнути білий халатик, стати за зручний пульт. Часом, стомившись, вона наче бачить ряди кнопок і важельців: натиснула одну — течуть корми, іншу — молоко ллється в дійниці. Чудова мрія. І вона коли-небудь здійсниться. Обов'язково. А поки що треба іти, носити коровам січку.

На звичайному стовпі, біля групи корів червоніють два вимпели. Один з них отримала нещодавно як краща доярка колгоспу.

І Тамара, і її подруги по роботі добре знають, якими трудами дістається оте звання «краща». 8 років доркою! Раннім ранком вона піднімається крутою дорогою на косогір, до ферми. А там 18 її корів зустрічають лагідним ремиганням.

— Зараз, зараз принесуть їсти, не ревіть, — каже Тамара. Вона давно знає кожну з них. Ось Красуля, наприклад, у вранішнє доїння дає відро молока. Двадцять літрів за день, це непогано. А якби ще покращити раціон, взагалі чудово б доїлась.

Доярка знає, що та ж Красуля, вимагає особливого підходу, інакше — відразу менше молока дасть.

Кожні десять днів доярки збираються біля дошки показників. І вже майже рік Тамара Малуш, дізнавшись про «свої» надої, тут же кидає погляд на досягнення суперниці по змаганню Надійки Павлової: «У кого більше?».

Надія також досвідчена доярка, потомствена, так би мовити. Свою групу корів прийняла від мами, Ліди Григорівни, коли та пішла на пенсію. Корови у суперниці не гірші, це Тамарі відомо. Тож змагання йде жваве, за останніми показниками Павлова надоїла лише на 92 кілограми молока менше, ніж Малуш.

І все ж Тамара сподівається вийти переможцем у цьому змаганні. А чому б і ні? Он Надя Берестовенко з п'ятої ферми на початку року брала зобов'язання надоїти 2200 кілограмів молока на корову, а два місяці тому, коли на комсомольських зборах радились, якими здобутками зустріти XXV з'їзд партії, пообіцяла — 3000 кілограмів від кожної корови!

Три тисячі навряд чи вдасться. Корми не ті. А от своє зобов'язання Тамара обов'язково перекрие. Та і Надійка теж. Бо високі надої залежать і від раціону кормів, і від якості стада, і від зоотехнічної служби, а в першу чергу — від їхньої сумлінної праці.

...На стовпі біля робочого місця Тамари Малуш — два вимпели. І її подруги по роботі розуміють, яка нелегка дорога до цих відзнак.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп «Комуніст» Компаніївського району.

На фото: Тамара МАЛУШ.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

Див. 3 стор.

ПОКАЗНИКИ Є, А РОБОТА?..

Відповідай, товаришу комітет

ВОНИ не водять великовагові поїзди. Услід їм хлопчаки не дивляться із неприхованим захопленням: машиніст електровоза! Їх справа, на перший погляд, непомітна. Але варто опинитися в лінійно-апаратному цеху, як враження «незначущості» зникає. Сучасне обладнання, гул апаратури. Від роботи цього цеху залежить робота багатьох інших відділків зв'язку на залізниці.

Тут працює один з кращих комсомольсько-молодіжних колективів на вузлі, очолюваний старшим електромеханіком, бригадиром Василем Чаликом.

Розмова з Василем починається про справи цеху, потім поступово переходить на турботи зв'язківців в цілому. Бригадир з гордістю розповідає про свій колектив, зокрема згадує про успіхи раціоналізаторів. Адже лише останнім часом запроваджено дві рацпропозиції, які значно допомогли в роботі не лише зв'язківцям, а й на інших ділянках залізниці. І чимала заслуга в цьому членів бригади, комсомольців В. Просола, В. Мар'янова та інших. Працюють непогано, дружні, але...

— Як комсомольсько-молодіжний колектив, ми ще не визначилися, — продовжує розповідь В. Чалик. — Немає окремих зобов'язань, де б зазначалось, що ми—колектив комсомольський, та й в індивідуальних про це сказано мало.

Так, ще не все гаразд. Можливо, варто було б організувати соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів, регулярно висвітлювати його хід? Тоді не було б нарікань, що, мовляв, колектив начебто і є, але справ його, як комсомольського, не видно... Тут поруч приживаються хороші виробничі показники і занедбана комсомольська робота. Варто задуматись і комітетові комсомолу цеху, і вузла.

Питань, які потребують вирішення, ще багато. Від того, як швидко вони будуть розв'язані, залежить активізація роботи всіх відділків зокрема, і залізничного вузла в цілому.

Г. ГУСЕЙНОВ,
член Добровеличківського райкому ЛКСМУ.

ст. Помічна.

● Йдуть служити сини

ДОБРОЗИЧЛИВІСТЬ НА ДОРОГУ

Низько схилив прапор, вшановуючи пам'ять про полеглих односельчан, радянський воїн, воїн-переможець. Так, він буде вічно стояти в мальовничому сквері села Помічної Новоукраїнського району, постійно нагадуючи про 126 односельчан, яким не судилось повернутися з поля бою. Сьогодні вклонитися полеглим героям прийшли майбутні воїни Радянської Армії Георгій Решетняк, Микола Услистий та Сергій Лисенко.

Хлопці працювали в колгоспі «Мир», працювали добре. І от односельчани зібралися в Будинку культури, аби висловити свої настанови, дати батьківські поради.

— В солдатських буднях вас чекатимуть багато труднощів, неспокійних годин. Вам треба добре виконувати накази командирів, щоб стати хорошими воїнами,—сказав недавній солдат, що вже приступив до праці в колгоспі, Георгій Скальовий.

Немало теплих слів сказали на дорогу призовникам мати одного з призовників В. М. Решетняк, учасник Великої Вітчизняної війни В. І. Цілієвський.

Щиро поздоровила хлопців, вручивши пам'ятні подарунки, голова сільської Ради Р. Г. Васильева.

— Щасливої дороги, хлопці! Щасливого повернення в рідне село! — це напутні слова майбутнім воїнам всіх трудівників колгоспу «Мир».

О. ІЩЕНКО,
другий секретар Новоукраїнського райкому комсомолу.

СЬОГОДНІ ПОДОРОЖ... В АВСТРАЛІЮ

Хоч до початку чергового сеансу ще було чимало часу, в приміщенні Кіровоградського дитячого спеціалізованого кінотеатру «Мир» зібралось багато школярів.

«Сьогодні відбудеться засідання кіноклубу юних мандрівників «Глобус» — сповіщає всім присутнім яскраве оголошення. Прихильників його серед юних глядачів багато. Члени ради кіноклубу — старшокласники однойменного географічного товариства середньої школи № 30. Завжди з нетерпінням чекають хлоп'ята й дівчатка розповідей Наталки Борисенко, Тетяни Каприці, Світлани Жигньої, Миколи Томила, Володимира Шевченка. Разом з ними вони здійснюють цікаві уявні подорожі по Африці, Австралії, мандрують берегами Берінгового моря, вулицями міст-героїв.

Та не тільки юні географи можуть знайти в кінотеатрі заняття до душі. Заслуженим авторитетом користується і кіноклуб «Радянський патріот». Цікавою була бесіда «В житті завжди є місце подвигу». Запам'яталися учням і зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни. Гостями школярів була колишня партизанка, нині вчителька восьмирічної школи № 8 І. К. Личкань, воїни-ветерани — Герой Радянського Союзу В. О. Верхоланцев, полковник у відставці В. П. Повійчук.

Зіна Малолуж, Сергій Переверзов, з восьмої та двадцять другої шкіл, їх друзі 34-ї, 26-ї, 6-ї та 5-ї шкіл з задоволенням відвідують засідання цього клубу. Люблять їх і учні середньої школи № 21: саме їм на засіданні, присвяченому Дню народження комсомолу, ветерани партії і праці вручали комсомольські квитки.

Кіноклуб «Підліток», організований при кінотеатрі недавно. Та дві бесіди, які вже відбулися — «Знати і поважати закон — обов'язок кожного» і «Громадянин Радянського Союзу» — встигли вже сподобатись школярам. До ради клубу входять працівники прокуратури, міліції, спрямовують його роботу інспектор шкіл Ленінського райвно Л. М. Максименко та організатор позакласної роботи СШ № 34 Г. Д. Гончарова.

Не забувають тут і про дозвілля найменших. До послуг жовтенят та піонерів молодшого віку — кіноклуби «Зірочка» та «Юний ленінець». А «Червону шапочку» відвідують вихованці дитячих садків.

«Дорога, вулиця, людина і автомобіль», — так називалось чергове засідання клубу «Світлофор». Працівники міської Державтоінспекції розповіли учням про правила вуличного руху. На закінчення діти переглянули фільм «Небезпечна подорож».

Поспішають школярі після уроків до свого улюбленого кінотеатру. На них чекають там цікаві розповіді, нові фільми. Про все це подбала Валентина Михайлівна Суботіна, що вже 14 років працює тут педагогом-вихователем.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
наш громадський кореспондент.

м. Кіровоград.

Планета „МК“

МОЛОДЬ ЕКВАДОРУ — ЗА СОЦІАЛЬНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ

Невелика латиноамериканська країна Еквадор, прагнучи подолати багатовікову феодальну відсталість, стала на шлях прогресивних соціально-економічних перетворень. І як ніколи раніше, в боротьбі еквадорського народу за повне визволення країни від панування феодальної олігархії та іноземних монополій активну роль відіграє молодь.

Молоді еквадорці вперше дістали можливість внести свою лепту в розвиток країни в напрямі до незалежності, соціального і економічного прогресу.

Прогресивна молодь країни добре розуміє, що реакційні сили при підтримці з-за рубежу не відмовились від спроб зупинити соціальні перетворення в Еквадорі і повернути собі владу. Про це свідчить, зокрема, їх спроба вчинити на початку вересня цього року державний переворот. Спробу цю було зірвано.

В авангарді молодіжного руху Еквадору стоїть його найпередовіший загін — еквадорський комсомол. Комуністична молодь Еквадору — активний борець за соціальні перетворення.

Про це свідчить з'їзд Комуністичної молоді Еквадору (КМЕ), який відбувся цими днями в Гуаякілі. Це був дуже представницький форум, на якому зібралося понад 300 делегатів від комсомольських організацій усіх провінцій країни.

Робота з'їзду, його рішення були пройняті турботою про зміцнення єдності демократичних і прогресивних сил країни, про те, щоб довести до кінця справу національного і соціального визволення Еквадору. Комсомольці виступили за створення в країні широкого національного фронту, який об'єднав би всіх прихильників прогресу і демократії.

ТРИВОЖНІ ПОДІЇ В ПОРТУГАЛІЇ

Революція в Португалії переживає тяжкий час. Політична обстановка в країні вкрай ускладнилася. Події 25 і 26 листопада показали, що загострення незгод у Русі збройних сил і суперечностей між політичними партіями дало змогу правим викликати дуже небезпечну політичну кризу. Країна опинилась на грані громадянської війни, яка могла б поставити під загрозу завоювання Португальської революції.

Що ж сталося 25 листопада? Усунення з Руху збройних сил представників лівих офіцерів і сержантів викликало сильне незадоволення в армійських підрозділах, які побачили в цій чистці спробу зштовхнути РЗС з революційних позицій. На цьому грунті і сталися збройні сутички в армії. Слід відзначити, що ті, хто керував виступами частини збройних сил, були явно незрілими в політичному відношенні і діяли під впливом лівацьких екстремістів. Вихід з кризового становища вони бачили не в політичних переговорах, а в збройній боротьбі.

Подіями 25 листопада скористалися буржуазна народно - демократична і соціалістична партії, які намагалися нажити собі політичний капітал. З цією метою вони без будь-яких підстав обвинуватили Компартію у причетності до організації збройних виступів, і почалась нова чистка в армії, в Русі збройних сил. У Ліссабоні було запроваджено надзвичайний стан. Посилились терористичні акції проти комуністів.

Сталося те, про що постійно попереджала Компартія: авантюристичними діями лівацьких елементів скористалися праві для антикомуністичної кампанії і наступу на ліві сили. Португальська Комуністична партія завжди підкреслювала, що проблеми, які виникають в ході революційного процесу, можуть бути зв'язані тільки політичним шляхом, на основі припинення переслідування прогресивних сил і припинення активності правих та реакційних елементів. Компартія виступила за відновлення єдності Руху збройних сил, за зміцнення позицій лівих сил в уряді і виведення з нього представників народно - демократичної партії, яка несе головну відповідальність за нинішню політичну кризу.

Тепер робляться кроки з метою нормалізації обстановки. Скасовано стан облоги в Ліссабоні.

О. АНІЧКІН.
(ТАРС).

XXV з'їзду КПРС

ПОРУЧ—НАСТАВНИК

Комсомольсько-молодіжний колектив Компаніївської районної друкарні одним з перших виконав п'ятирічний план. А п'ятирічка друкарів — це і щоденне напруження в праці, і чітке дотримання графіка випуску газети, і боротьба за високу якість роботи. Адже районну газету «Шляхом Леніна», листоноші приносять мало не в кожен дім, її бачать і оцінюють всі. Комсомольські сторінки в газеті, літературні — «Вершники» — полюбились молоді району. А до них, разом з журналістами, докладають своєї праці і члени комсомольсько-молодіжного колективу друкарні.

Раїса **Ловейкіна** (на фото праворуч) очолює цей колектив. Вона — секретар комсомольської організації і хороший наставник. Комуніст Ловейкіна — кандидат в члени Компаніївського райкому комсомолу. У неї була учениця — Людмила **Бойко** (зліва). А нещодавно Людмила почала працювати самостійно. Кваліфікаційна комісія присвоїла їй третій розряд. Наставниця впевнена: дівчина буде добрим майстром своєї справи. Зараз Людмила Бойко вже виконує завдання старанно і вчасно.

Фото **Л. Миргородського.**

СЛОВО ГВАРДІЙЦЯ

- Найдорожча фотокартка.
- Золоте правило бригади.
- Техніка — в умілих руках.

ПАХЛО квітнем. Степові богатирі готувалися до масового виходу в поле. Саме в цей час повернувся з Москви Лукін. Комсомольці Незмержицький і Культенко найперше поцікавилися фотокарткою, де Віктор сфотографований біля Прапора Перемоги.

— З Кіровоградської області, — пояснив Віктор,— нас було майже сто. Фотографували групами.

Посланець комсомолу Кіровоградщини, переможець соціалістичного змагання Віктор Лукін з колгоспу імені Ілліча — виконав особисту п'ятирічку за чотири роки.

Надовго залишився в пам'яті і той день, коли йому секретар парторганізації колгоспу т. Кирилов і перший секретар райкому комсомолу т. Суха вручили Грамоту обкому комсомолу і прикріпили на сорочку знак «Молодий гвардієць п'ятирічки». Це надало хлопцеві ще більшої сили. Своїм «Беларусем» виконував різні роботи: культивував, обробляв міжряддя посівів тощо. Працюючи в рахунок десятої п'ятирічки, з ранньої весни і до пізньої осені на польових роботах постійно виконував норми виробітку на 120—140 процентів.

...Майстерню районного об'єднання «Сільгосптехніка» наповнили гудіння верстатів, стукіт молотків, ляскіт гусениць. Віктор щось майструє біля рами свого трактора. Йому допомагає Михайло Зеленюк. У Зеленюка поруч свій трактор, але взаємовиручка — золоте правило у бригаді, де працює Лукін. Від хлопців не відходить їхній наставник — заступник бригадира Петро Гурович Кущовий. Вибачившись, зав'язуємо на кілька хвилин розмову з Лукіним.

— Я уважно ознайомився із зверненням маловисківських механізаторів, вивчив лист кіровоградців «Скільки трактору служити», — розповідає Віктор, — і переконуюся, що строк служби техніки можна подовжити набагато. Вже на перше січня буду доповідати про ремонт трактора. А до дня відкриття XXV з'їзду Комуністичної партії України відремонтую весь закріплений за мною інвентар.

М. ЖИТНІЙ,
наш позаштатний кореспондент.

КОМСОМОЛ—СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

ЩО ЧЕКАЮТЬ ВІД ШЕФІВ

З СЕКРЕТАРЕМ комітету комсомолу Маловисківського цукрокомбінату Аркадієм Спільним ми зустрілися в райкомі випадково. І хоч він не міг знати, про що йтиме розмова, все ж здалося, що Аркадій готувався до неї — з ентузіазмом і впевненістю почав розповідати про своїх підшефних. Говорив не тільки про обладнаний комсомольцями комбінату спортивний майданчик, закуплену нову форму для шкільних волейболістів та гандболістів. Розповів, як виготовляли на заводі ворота для гри в ручний м'яч, і як раділи цьому подарунку юні спортсмени. Назвав навіть нові прилади, що з'явились останнім часом у фізичному кабінеті школи — цукрокомбінат виділив нещодавно для обладнання кабінетів тисячу карбованців.

— А от спортивний зал і майстерні не завадило б збудувати нові. Ми вже це запланували.

Відверто кажучи, спочатку побоювалась: чи не обмежились комсомольці лише «матеріальною увагою». Адже подарунки он які багаті, та й не від свята до свята чи для будь-якого звіту. І тільки тоді, коли вже в Маловисківській середній школі № 4 почали називати ті ж прізвища вожатих-виробничників. — Ганни Країло, Галини Пуцик, Олександра Ткаченка,—всього дванадцять, — сумніви розвіялись. У старшокласників, окрім вожатих-комсомольців, є ще й наставники, шановані працівники цукрокомбінату. Охоче йдуть до школи Павло Аврамович Артишко, Віталій Іванович Танцюра, Володимир Сергійович Хоменко.

Всі проблеми комсомольці школи звикли розв'язувати разом із заводчанами. Спільні засідання комітетів комсомолу школи й комбінату — це вже добра традиція. І обов'язково комусь з шефів бути присутнім на шкільних комсомольських зборах — теж стало звичаєм.

— Всі збори учні проводять в нашому заводському клубі. Хіба ж ми можемо пройти мимо? — як щось цілком зрозуміле пояснює Аркадій.

Не проходять мимо клубу вони і тоді, коли відбуваються заняття батьківського університету. Коли тут розпочинають свою роботу різноманітні гуртки для школярів, шефи теж поряд. І в найурочистіші моменти вони разом — комсомольські квитки школярам вручає секретар комітету комсомолу цукрокомбінату.

А нещодавно було у виробничників свято — двадцяти дев'яти юнакам та дівчатам вручали трудові книжки, урочисто посвячували їх в робітники. Учні підшефної школи правомірно стали гостями цього торжества: більша частина «іменинників» — їх цьогорічні випускники. Володимир Сорока, Євген Мірошниченко, Олександр Снігуряк, Алла Фурко до слів «наша школа» з гордістю додають тепер: «підшефна».

ДОБРЕ, коли про зв'язки школи з шефами дбають одночасно і ті, й інші. А коли одні з них (найчастіше це бувають шефи) забувають про свої обов'язки?

Наташа Ярополова, секретар комітету комсомолу Хмелівської середньої школи:

— Важко пригадати, коли востаннє до нас приходив хтось із комсомольців колгоспу. Здається, на свято першого дзвінка. Та ми останнім часом їх і не запрошуємо. Бо що з тих запрошень — в того часу немає, той просто забув.

Володимир Максимович Павленко, організатор позакласного виховання:

— Просив я секретаря партійної організації колгоспу призначити в школу кількох вожатих, це ще минулого року було. Зараз у господарстві і партійну, і комсомольську організації очолили нові люди. Може ще раз попросити?

Тетяна Руда, піонервожата школи:

— Ось ці стенди в піонерському класі ми недавно оформили. Я сама їх робила, школярі допомагали... Крім школярів? Більше нікому.

Микола Васильович Шановалов, викладач виробничого навчання:

— Нам клас механізації дуже потрібний. Зараз на заняття ходимо в майстерні «Сільгосптехніки».

Виявляється, в Хмелівській середній школі шефи не тільки комсомольці колгоспу імені Карла Маркса. Члени Спілки Хмелівського відділення Маловисківського райоб'єднання «Сільгосптехніка» теж називають себе так. Саме вони не лише дозволили старшокласникам навчатися в своїх майстернях, а й навіть трактора їм подарували. Щоправда, вже після того, як він був повністю виведений з ладу і списаний. То нічого, що учням хотілося б мати справу з технікою, що відповідає сучасному рівню. Колгосп он взагалі нічого не дарує. Раніше хоч відзначали членів виробничої бригади на святі першого дзвінка, влітку організовували для них екскурсії. Але, коли то ще було... Виходить, байдуже, що цього літа школярі обробили 66 гектарів кукурудзи, 10 гектарів соняшника, двічі сапали 7 гектарів помідорів, 4 гектари буряків. Крім цього, старшокласники протягом літа працювали помічниками комбайнерів, на колгоспному току. Невже не розуміють шефи, що учні чекають не лише матеріальної винагороди? П'ять випускників залишилися працювати в своєму колгоспі цього року. Певно ж, їх було б більше, якби на оті вогники, вечори, класні години, присвячені профорієнтації, які проводилися в школі, хоч-раз прийшов хтось із комсомольців?

...Якщо в учнів Маловисківської середньої школи № 4 запитати, які дні для них проходять найцікавіше, то відповідь буде одностайною: коли в школу приходять шефи. Те ж саме скажуть і в Березівській СШ, і в Маловисківській СШ № 3. Чи не хочеться комсомольцям колгоспу імені Карла Маркса почути такі ж слова від своїх підшефних?

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Маловисківський район.

КОЛИ ДЯКУЮТЬ ЗА ДОПОМОГУ...

Учні нашої школи, як і весь радянський народ, готуються гідно зустріти XXV з'їзд КПРС. Звичайно, наш найкращий дарунок — добре навчання. Але не забуваємо і про працю. Ще влітку ми почали допомагати колгоспові: збирали в саду яблука, сапали кукурудзу та буряк. А восени школярі разом з дорослими заготовляли корми для худоби. Приємно було всім, коли голова колгоспу дякував нам за допомогу.

А. БОРИСЕНКО,
учениця 7 класу.
с. Веселівка
Новомиргородського
району.

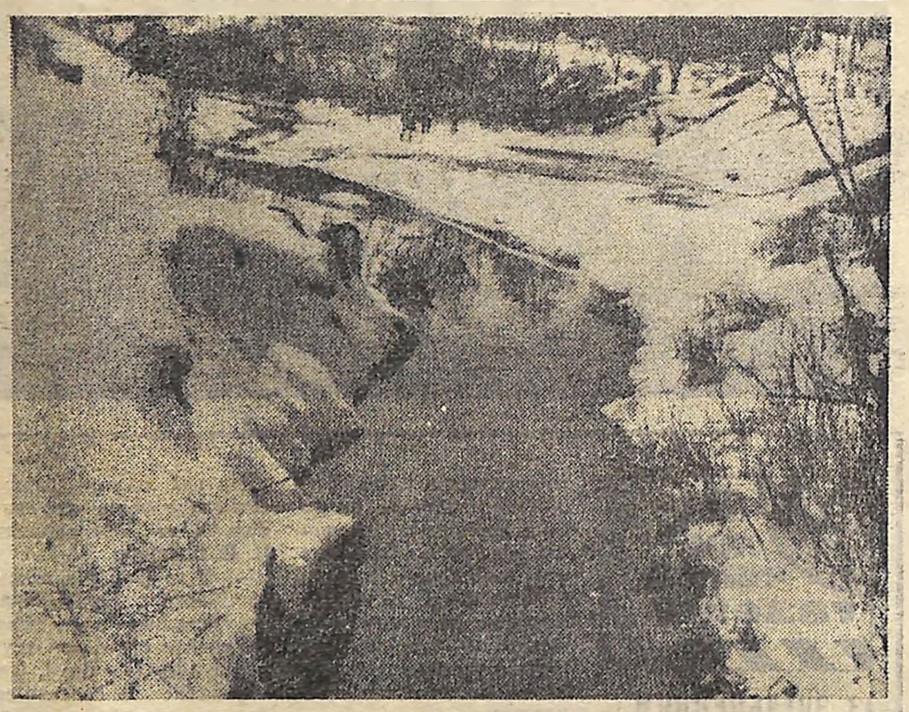

ЗИМА ПРИЙШЛА. Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

НОВИНИ

СВЯТО ЧЕРВОНОЇ ЗІРОЧКИ

Нещодавно жовтенятська сім'я Аджамської середньої школи поповнилася новими членами — на грудях сорока п'яти першокласників засяяли п'ятикутні зірочки із зображенням вождя.

Учні та вчителі подбали про те, щоб наймолодшим школярам запам'ятався той святковий день. Другокласники разом з «іменинниками» під керівництвом вчительки музики Н. М. Солозйової розучили кілька жовтенятських пісень.

Т. СИДОРЕНКО.
Кіровоградський район.

ЗУСТРІЧАЄМОСЬ В БІБЛІОТЕЦІ

Багато хороших справ на рахунку Олександрійської юнацької бібліотеки імені Дзержинського. Вона, чітко вловлюючи ритм сьогодення, крокує в ногу з комсомольськими організаціями міста. Спільно з міським комітетом комсомолу проводяться різноманітні масові заходи, координується діяльність по навчанню активу. Так, на семінарі з питань інтернаціонального та патріотичного виховання молоді, його учасників було залучено до читацької конференції «Не заради слави — заради життя на землі».

Цікаві масові заходи проводились у середній школі № 2 та в педагогічному училищі під час обміну комсомольських квитків. Допомагає бібліотека й слухачам гуртка «Наш Ленінський комсомол», яким керує С. С. Компаніець. Проведено цикл тематичних вечорів під девізом «Бережемо біля серця». Висвітлювались актуальні теми «Подвиг до подвигу кличе», «Говорять комсомольські квитки», «Нескорений «Спартак», «На комсомольських новобудовах п'ятирічки».

Організовувалися книжкові виставки, проводилися бесіди, бібліографічні огляди літератури. Добре пройшов тематичний вечір «Реквієм і Перемога», в якому взяли участь учні другої середньої школи. Присвячувався він поетам, які загинули в ім'я Перемоги. Така форма пропаганди літератури дала ефект: протягом «тижня» було видано понад 160 примірників книжок з цієї тематики.

Важливо й те, що бібліотека широко використовує краєзнавчі матеріали. Це сприяє вихованню у молоді любові до рідного краю, до його славних трударів.

І. БІЛОСЛУДЦЕВА,
старший бібліотекар науково-методичного відділу обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ПРОЛЕТАРІ, ЄДНАЙТЕСЯ!..

Архівні документи про революційні події на Єлисаветградщині 1905—1907 років

ЧИСЛЕННІ, пожовклі від часу документи і колекції, що знаходяться на постійному зберіганні в обласному державному архіві, засвідчують тяжке економічне і політичне становище трудового люду Єлисаветградщини, який був позбавлений політичних прав. Повсюди панували нестерпні умови праці, жорстока, виснажлива експлуатація, неймовірно довготривалий робочий день. Про будь-яку охорону праці і говорити нічого. В газеті «Искра» (№ 45 від 1 серпня 1908 р.) невідомий кореспондент розповідає про загальний страйк у Єлисаветграді.

На другий день страйку з Одеси до Єлисаветграда прибув фабричний інспектор. Під його головуванням провели засідання усіх заводчиків, на якому вони згодилися з висунутими вимогами. Заводи охоронялися прибулими з таборів військами й переодягнутими у форму жандармами. За містом відбулися збори, в яких взяли участь до чотирьохсот чоловік. Виголошувались промови політичного характеру. 14 липня робота на підприємствах відновилась.

Таким було революційне передгроззя в нашому краї. Тяжке економічне становище та політичне безправ'я підштовхувало трудящі маси на шлях революційної боротьби проти ненависного царизму. Революційні події на початку нинішнього століття розгорталися під орудою нечисленного загону соціал-демократів. Створені в різний час гуртки і групи тоді ще чітко не визначили свого ставлення до розколу в партії. До того ж, вони були відірвані від великих промислових центрів, поверхово обізнані з усіма протиріччями, що виникли всередині РСДРП після II з'їзду партії. Становище вказаних гуртків і груп ускладнювалось ще й тим, що вони були засмічені бундівцями, меншовиками, українськими буржуазними націоналістами. Перед більшовиками, таким чином, поставало невідкладне завдання — стати на чолі соціал-демократичного руху, повести за собою розбурхані утисками й злиднями робітничо-селянські маси. Першими кроками місцевих соціал-демократів було встановлення тісніших контактів з комітетами РСДРП в Катеринославі (тепер Дніпропетровськ), Одесі, Херсоні, Києві, Миколаєві та інших великих промислових містах, поширення нелегальної літератури, зокрема, ленінських праць «1 Травня», «До селянської бідноти», розповсюдження прокламацій, виданих місцевими та іншими соціал-демократичними організаціями.

Утворення й подальша діяльність Єлисаветградської більшовицької організації нерозривно пов'язані з видатним діячем нашої партії Ф. А. Артемом (Сергєєвим). Ще в революційні передгроззя, наприкінці 1903 року, він встановив контакти з місцевим комітетом РСДРП. Виконуючи завдання бюро комітету більшовиків України, Артем на початку 1904 року прибув до Єлисаветграда і створив тут більшовицьку організацію. Він вміло використовує набутий у минулому досвід підпільної діяльності, всіляко сприяє розширенню впливу більшовиків на маси, веде активну агітацію, налагоджує зв'язки з революційно настроєними робітниками заводів, фабрик. Місцевим поліцейським шпигунам зрештою вдалося напасти на слід Артема і заарештувати його. У Єлисаветградській в'язниці він просидів півтора місяця, але за відсутністю доказів про приналежність до РСДРП, його в листопаді 1904 року звільняють, і він відбуває до Миколаєва. В обласному держархіві зберігається фотокопія анкети поліцейського управління на Ф. А. Сергєєва (Артема) з детальним описом його характерних прикмет.

Численні прокламації, газетні комплекти, що зберігаються в Кіровоградському облдержархіві, промовисто відтворюють напружену атмосферу тих часів. У місцевій більшовицькій організації склалося скрутне становище. Лютувала жандармерія та її поплічники. У повітовому місті й селах тривали обшуки, арешти більшовицьких діячів і тих, хто їм співчував. Переховуючись від жандармських переслідувань, деякі члени РСДРП змушені були тимчасово виїхати за межі повіту. В розрізнених більшовицьких осередках гору брали по-меншовицьки настроєні елементи. Все ж революційна ситуація нестримно назрівала. На січневий кривавий день у Петербурзі й злочин царських сатрапів пронеслась хвиля обурення серед єлисаветградського пролетаріату.

У ХОДІ кількарічного збирання відомостей для видання багатотомної «Історії міст і сіл УРСР» працівники архіву віднайшли чимало нових матеріалів дожовтневого періоду, що стосуються подій Першої російської революції в нашому краї. Трудящі маси Єлисаветградщини на підтримку петербурзьких пролетарів висловили їм свої палкі почуття братерської солідарності.

Навіть місцева ліберально-буржуазна газета «Голос Юга» від 11 травня 1905 року у замітці «Страйк робітників» змушена була повідомити: «Вчора, 10-го травня, вранці почався страйк робітників місцевих заводів землеробних машин і знарядь, механічних і каретних майстерень... Заворушення почалися на заводі Шкловського, робітники якого склали перше ядро. Поступово до них приєдналися робітники заводів Краузе, Кесслера, Яскульського та ін».

Влітку 1905 року більшовики готують робітників міста до політичних страйків і приділяють виняткову увагу роз'яснювально - пропагандистській роботі серед селян. Комітет РСДРП приступив до видання робітничої газети «Голос рабочего». Протягом червня—серпня 1905 року було випущено п'ять номерів газети. У листопаді почав діяти Херсонський губернський більшовицький комітет сільських організацій РСДРП, який включив у сферу свого впливу Єлисаветградський та Олександрійський повіти. Представники комітету неодноразово бували в ряді міст та сіл обох повітів і допомогли місцевим більшовикам в революційній роботі по з'єднанню економічної боротьби сільськогосподарських робітників з політичною. Налякані царські урядовці змушені були направити в повіт чотири сотні 33-го Донецького козачого полку, що розквартирувались у Новоукраїнці, Добровеличківці, Новомиргороді і Вознесенську. У Єлисаветграді залишилося дві сотні (320 козаків). У відповідь на спробу збройної розправи робітники міста під керівництвом більшовиків теж почали готуватися до протидій.

Великим історичним завоюванням пролетаріату Єлисаветградщини було створення Ради робітничих депутатів. Виникнення Рад не було чимось випадковим. Їх поява визначалась логічним розвитком попередніх етапів класової боротьби, діяльністю комітету РСДРП у робітничому середовищі. Вже на початку революційних заворушень на багатьох заводах і фабриках повітового міста створювались робітничі комісії, депутатські і делегатські збори для керівництва революційною боротьбою. Такий виборний орган виник і в Єлисаветграді. Про організацію Першої Ради робітничих депутатів в облдержархіві зберігається спогад активного учасника революційних подій М. Іванова. «Темний, холодний грудневий вечір 1905 року. Вулиці перинули в похмуре мовчання, немов причаївшись, чекають на щось важливе... — пише автор. — На кам'яних бруківках лунко клацають підкови козачих коней, мигають похмурі козачі постаті з незмінними нагаями. На вулицях чути грубі окрики городових...»

О. НАГОРНИЙ,
директор Кіровоградського обласного державного архіву,
В. КРАМАРЕНКО,
краєзнавець.

(Закінчення в наступному номері).

ЗЕЛЕНЕ МІСТО ПІД МОСКВОЮ

Архітекторам і інженерам — авторам проекту міста Зеленограда, — за створення архітектурних ансамблів нового підмосковного міста, присуджено Державну премію СРСР 1975 року.

Зеленоград — яскравий приклад синтезу архітектури з природою. Будови живописно розташовані на галявинах лісу, який став справжнім кордоном мікрорайонів.

Особливої уваги архітектори надали громадським, виробничим та навчальним будовам. Вони створювались за індивідуальними проектами на відзнаку від житлових кварталів, які забудовувались типовими будинками.

На фото: Зеленоград — дійсно зелене місто.

Фото Б. ГРАЧОВА. АПН.

На лінії читач-газета

ІЗ ЗВІЛЬНЕННЯМ НЕ ПОСПІШАТИ...

«Дорога редакціє!

Звертаюсь до Вас за консультацією. З березня цього року я працюю в Кіровоградській школі вищої льотної підготовки цивільної авіації технік-метеорологом. На роботу мене прийняли тимчасово, а 27 листопада попередили, що з 1 грудня, в зв'язку з виходом на роботу постійного працівника, звільняють. Влаштуватись мені буде важко, бо в Кіровограді лише дві установи, де я можу працювати за спеціальністю. Справа ускладнюється ще й тим, що я готуюсь стати матір'ю.

Я просила адміністрацію ШВЛП ЦА почекати із звільненням, оскільки в середині грудня одна постійна працівниця має йти в декретну відпустку, і я могла б виконувати її обов'язки, але мені відмовили.

Порадьте, що робити?

Н. ІШМАНОВА».

м. Кіровоград

На цей лист відповідає завідуюча юридичною консультацією облпрофради Н. В. Бердник:

— В зв'язку з виходом постійного працівника, адміністрація має право припинити строковий трудовий договір з Вами. Але Радянське законодавство про працю зобов'язує адміністрацію влаштовувати на роботу вагітних жінок і матерів, котрі мають дітей віком до одного року.

Відмова у прийомі на роботу з мотивів вагітності є порушенням законодавства.

Від редакції. Отже, Ніно Борисівно, Ви маєте повне право на отримання роботи. Начальник метеостанції ШВЛП С. В. Шевченко при відсутності вакантних місць на метеостанції, зобов'язаний звернутись до Республіканського управління цивільної авіації.

● ХОЧ ЛИСТ І НЕ БУВ НАДРУКОВАНИЙ

ФОТО З „ВИТРИМКОЮ“

«Дорога редакціє! Звертається до вас група випускників професійно-технічного училища при Кіровоградському м'ясокомбінаті. Справа ось у чому. В кінці навчального року ми всі разом сфотографувалися. З тих пір минуло вже три з половиною місяці, але немає ні фотографій, ні грошей. А кожен з нас здав по сім карбованців.

Допоможи, редакціє, нам в цьому питанні.

Випускники училища».

(Всього десять підписів).

Від редакції. З цим листом ми познайомили директора профтехучилища Ольгу Тихонівну Лук'янову. Вона повідомила, що непорозуміння сталося з вини фотографа. Зараз фотографії вже виготовлені і вручаються випускникам.

Чи зменшується всесвітнє тяжіння?

Американський вчений Томас ван Фландерн заявив нещодавно, що згідно його розрахунків гравітаційне тяжіння у всесвіті зменшується. Свої докази він базує на тому факті, що відстань між Землею і Місяцем весь час збільшується. Це збільшення відстані до цього часу пояснювалось дією приливів, які сповільнювали рух Місяця по його орбіті.

Але ван Фландерн підрахував, що між фактичним віддаленням і тим, яке викликають приливи, існує розходження у сім сантиметрів. Ці сім сантиметрів, вважає вчений, — результат послаблення сил тяжіння.

Ця заява ван Фландерна носить сенсаційний характер, оскільки воно протирічить принципові, згідно якому гравітаційна постійна ніде і ніколи не змінюється у всьому нашому всесвіті.

Але ця смілива ідея знаходить підтримку у відомого англійського фізика і математика П. Дірака, який саме і поставив питання — чи не залежать основні фізичні постійні — швидкість світла, розміри атома водню і т. ін. від віку всесвіту. Він також вважає, що з початку існування всесвіту гравітаційне тяжіння продовжує зменшуватись щороку на одну десятимільйонну.

Таким чином, згідно Дірака, кілограм картоплі сьогодні важить на одну соту долю грама менше, ніж у 1875 році.

«Техника — молодежи».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОММУНАР» — орган Кіровоградского обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 01603. Індекс 61197. Зам. № 13533. Тираж 58 500.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ПОГОДА

Вдень, 11 грудня по області та місту передбачається хмарна з проясненнями погода, короткочасний сніг. Вітер північно-західний 12—15 метрів на секунду. Температура повітря від трьох градусів морозу до двох градусів тепла.